

GYIMESI NÉPDALOK

Este a Gyimesbe jártam

Este a Gyimesbe jártam,
bolondgombát vacsoráztam.
Úgy megbolondultam tőle,
Megszerettem aki főzte.

Megszerettem el is vettem,
jaj de jó életet éltem.
Sokszor mondom én azóta,
nem is volt az bolondgomba.

Fejik a fekete kecskét,
verik a barna menyecskét.
Ott hadd üssék az ódalát,
ne szeresse a más urát.

Ember ember meg tudsz verni,
de egy csizmát nem tudsz venni.
Lábam kibújt a csizmából,

mint a csürke a tojásból.

*

Feljött a nap szépen ragyog

Feljött a nap szépen ragyog,
Én még a korcsmába vagyok.
Jaj istenem, hogy szégyellem,
Hogy reggel kell hazamennem.
De én aztat megteszem,
Hazamegyek lefekszem.
Kialuszom magamat szép csendesen.

Olyan ittas, boros vagyok,
Hazamennék de nem tudok.
Itt a babám, tudom szeret,
Gondolom, hogy hazavezek.
Eredj babaám, gyűjtsál gyertyát,
Mutasd meg az országútját.

Cégért láttam lipinkázni,
Haza kéne botorkáni.
Van még egy rongyos forintom,
Azt is kocsmárosnak adom.
Vajon ide bemenyünk-e?
Jó pálinkát árulnak-e?

*

Istenem, Istenem

Istenem, Istenem,
vajon mi lelt engem.
Három méter piros szalag,
hejde nem ér körül engem.

Még a múlt hónapban,
csak egy felet vettem.
Vékony karcsú derekamra,
hejde páros csokrot köttem.

Amott jön egy legény,
de szomorú szegény.
Kilátszik a két szeméből,
hejde, bánatos a szíve.

*

Sötétkékre vagy az ég lefestve

Sötétkékre vagy az ég lefestve,
Utoljára voltam nálad az este.
Utoljára fogtam ajtód húzóját,
Adjon Isten kedves babám jóéjszakát.

Ha be megyek a gyimesi csárdába,
Rágyújtok egy budapesti szivarra.
Szivar füstje felszáll a levegőbe,
Kedves babám jutok-e még eszedbe?

Látod babám azt a magos kő hegyet,
Az nem akarja, hogy beszéljek veled.
Azt a hegyet kosárral es elhordom,
Még es csak a tied leszek galambom.

*

Tatros partján nem szabad lefeküdni

Tatros partján nem szabad lefeküdni,
Mer a Tatros ha kiömlik elviszi.
Most is olyan szeretőmet vitte el,
Amíg élek, sohase felejttem el.

Én az éjjel nem aludtam egy órát
Hallgattam a régi babám panaszát.
Éjfél tájba, mondta meg, hogy mi baja,
Ő szeretne, de az anyja nem hagyja.

Fekete tyúk mind megette a meggyet,
Életemben nem szerettem, csak egyet.
S azt az egyet ha valaki elveszi,
Megátkozom, a jó Isten megveri.

*

Gyimesi rikótozások

Kicsi leány, kicsi kócs
Ha megszúrnak ne rikolts
Mert az anyád meghallja
A pinádat bévarrja.
Édesanyám ne varrd bé
Hadd még egyszer dugják bé.

Törökbúza csutika
Háljunk ketten Jucika
Veled biza nem hálok
Mert bitangot csinálok.

Az én lábam úgy kijárja
Mint a Rupí kabalája
Járd ki lábam, járd ki most
Nem parancsol senki most.

Szénabuglya egy bogba
Purdé rúg a hasamba
Hadd el babám, ott hadd rúgjon
Hogy a világ szaporodjon.

Kenderike a kenderbe
Szórtarisznya a pendelybe
A plajbászom a gatyába
Dugjuk a szórtarisznyába.

Szép a tavasz, szép a nyár
Szép aki előttem jár
Mert aki előttem jár
Még az éjjel vélem hál.

Ki a kettőst jól nem járja,
Törjön el a keze, lába
A muzsikás azt jól tudja,
A kettőst két órát húzza
Egyik óra a menője, a másik a sirülője.

Járj előttem lábujjhegyen
Hogy vigyelek át a hegyen
Este jövők reggel megyek
Míg a világ nálad leszek.

Kicsi csillag, kék az ég,

eszedbe jutok én még.
De már akkor késő lesz,
az én szívem másé lesz.

19:30, Szombat (december 3.), Duna2

Setétpatak új lakói
magyar dokumentumfilm, 58 perc, 2007

rendező: Zsigmond Dezső

operatőr: Bálint Arthur

szereplő:

Sára Ferenc

Sára Ferencéknél a Gyimesekben

Sára Ferenc és felesége a népi kultúra, a néptánc jeles művelői, hivatásos táncegyüttesek tagjai voltak. Fiatalon ismerkedtek meg az erdélyi, közelebbről a gyimesi zenével, tánccal. A táj, az emberek, az életmód s természetesen a népművészet olyan hatással volt rájuk, hogy Gyimesközéplekora költöztek. A falu befogadta a jövevényeket, olyannyira, hogy ma már ők tanítják a gyimesi gyerekeket saját kultúrájuk megőrzésére.